

3

„Ja vidim nešto što ti ne vidiš“

Cilj

Kroz ovu igru U učvršćuju svoj govorni fond reči i treniraju kompetencije izražavanja i slušanja.

vrtić–6. razr.

5–20 min.

Materijal:
Eventualno slikovnica.

Napomena:

Igru je moguće igrati s celim razredom, u malim grupama ili u paru.

Tok:

- Jedno dete u sebi traži neki predmet u razredu koji svi mogu da vide (npr. tablu, kvaku na vratima, lampu...). Ono kaže: „Ja vidim nešto što ti ne vidiš.“
- Zatim drugi U postavljaju pitanja da bi saznali koji predmet je u pitanju. Dozvoljena su isključivo pitanja na koja je moguće odgovoriti sa „da“ ili „ne“ (npr. „Je li to komad nameštaja?“, „Da li je to crveno?“). Dobro vođenim pitanjima moguće je korak po korak ograničiti broj predmeta. Na primer: „Da li se stvar nalazi na desnoj strani učionice? Je li velika? Da li je zelena?“ Kada je odgovor pozitivan, isto dete sme postavljati dalja pitanja; kada je odgovor „ne“, na redu je drugo dete.
- Dete koje pogodi traženi predmet („Je li to tabla?“, „Da!“) sada može smisliti neki predmet koji drugi moraju da pogode.

Varijante:

- Umesto realnih predmeta, u igri je u maloj grupi moguće koristiti slike na kojima je prikazano mnogo različitih stvari (optimalne su tzv. *Wimmelbilder* – nem. za slike većeg formata na kojima su prikazani određeni prostori (ulica, škola, farma i sl.) sa izuzetno mnogo detalja).
- Umesto nekog predmeta, U smišljaju neku osobu, učenika, neko zanimanje ili druge pojmove vezane za prethodno dogovorenu temu.
- N sakriva neki predmet koji ima veze s temom časa, u neku kutiju ili sl. Đaci pogađaju o čemu bi mogla biti reč. Ova varijanta je dobra za početak neke nastavne jedinice (npr. sakrivene naočari za sunce mogu označiti početak rada na temi „Raspust“).
- Umesto predmeta, U moraju zatvorenih očiju pogoditi određene zvuke ili glasove. Ova varijanta je pogodna za poboljšanje sposobnosti slušanja i koncentracije kod U.